

سُوْرَةُ الرَّعْدِ مَلَأَتْ هِيَ ثَلَاثٌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَأَرْبَعُونَ آيَةً وَكُنْتُ

به اسم الله رحمان رحيم

الْمَرَّافَتْ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ

المرّاف. اینست آیات کتاب. و آنچه شدنازل بتو از ربت حق است

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ① اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ

و لکن اکثر مردم ندارند ایمان * الله است آنکه بلند کرد سماوات را

بَغِيرِ عَمَدٍ تَرْوُنَهَا تَمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ

بغیر ستونها که بتوانید دیده آنرا، باز استواشد بر عرش و مسخر کرد شمس

وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ

و قمر را. کل دارند جریان تا اجل مسمی. مدبر امر است و میدهد تفصیل

الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ يَلْقَاءُ رَبَّكُمْ تَوْقِنُونَ ﴿۲﴾ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ

آیات را تا که شما بقاء رب خود کنید یقین * و اوست آنکه پهن کرد زمین را

وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ

و ساخت آنجا کوه‌ها را و انهار را. و از کل ثمرات ساخت

فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ

آنجا زوجها دو دو، می پوشاند شب را با نهار. یقیناً درینست نشانه‌ها

لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۳﴾ وَفِي الْأَرْضِ قِطَعٌ مُتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَاتٌ مِّنْ

بقومی که می‌کند فکر * و در زمین‌اند قطعات متجاور و جنات از

اعناب و زرع و نخیل و صنوان و غیر صنوان یسقی بماء

اعناب و مزرع و نخل‌ها، جوره جوره و بدون جوره‌ها، می نوشند از آب

واحد و نفضل بعضها علی بعض فی الاکل ان فی ذلک

واحد. و دهیم فضیلت بعضی آنها را بر بعضی در خوراک. یقیناً درینست

لآیت لِقَوْمٍ یَعْقِلُونَ ④ و ان تعجب فعب قولهم اذ

نشانه‌ها بقومی که می‌کنند تعقل * و اگر کنی تعجب بس عجب است گفتار آنها "اگر

كُنَّا تُرَابًا اِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ۝ اُولَئِكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ

شویم تراب آیا ما درمی آئیم بخلقت جدید؟" آنها اند که کفر کردند برب خود

و اُولَئِكَ الْاَعْلٰى فِيْ اَعْنَاقِهِمْ وَاُولَئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ

و آنها اند که غلیده هاست در گردن های آنها. و آنها اند اصحاب آتش. میباشند

فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝ وَيَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ

آنجا خلد کنندگان * و میکنند عجله بر تو بدی را قبل از حسنه^۱ و یقیناً

(۱) میگویند ما توهین میکنیم بمقدسات باز تو بر ما آفت نازل کن، و بارها مردم دعا بد میکنند بعوض دعای خیر.

خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمِثْلُطُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ

گذشت از قبل اینها مثال‌ها. و یقیناً رب توست دارای مغفرت برای مردم

عَلَى ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ^۶ وَيَقُولُ الَّذِينَ

بر ظلم آنها. و یقیناً رب توست شدید العقاب^۱ * و میگویند کسان

كَفَرُوا الْوَلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ وَ

کافر چرا نشد نازل براو نشانه از رب او. یقیناً توئی منذر و

(۱) شدید العقاب: شدید انتقام گیر

لِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ⑦ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحِبُّكُمْ كُلُّ انْثَىٰ وَمَا تَغِيصُ

برای کل اقوام هادی * الله دارد علم آنچه کند حمل کل انثی و آنچه نقصان کند

الْأَرْحَامُ وَمَا تَزِدَادُ ⑧ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ⑨ عُلْمُ

رحم ها و آنچه کند ازدیاد. و کل اشياء نزد اوست به مقدار * عالم

الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ ⑩ سَوَاءٌ مِّنْكُمْ مَّنْ أَسْرَأَ

غیب و شهاده کبیر متعال * یکسان است بشما هر که بیوشاند

الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ

قول را و هر که جهر زند آنرا و هر که هست مخفی در شب و رهگذر

بِالنَّهَارِ ۱۵ لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ

به نهار * اوراست تعقیب کنندگان در پیش او و درخلف او، میکنند حفظ او را

مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا

به امر الله. یقیناً الله ندهد تغییر حال قومی را حتی دهند تغییر حال

بِأَنْفُسِهِمْ ۖ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ ۚ وَمَا لَهُمْ

نفسهای خود را. و اگر کند اراده الله بقومی بدی، باز نیست رد برایش. و ندارند

مِّنْ دُونِهِ ۚ مِنْ وَآلٍ ۝ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَ

بدون او کدام کارسازی * اوست ذاتیکه دهد نشان بشما برق را با خوف و

طَمَعًا وَيُنشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ۝ وَيَسْبِغُ الرُّعْدُ بِحَمْدِهِ

با طمع و میبردارد ابرهای ثقیل را، * و میگوید سبح رعد بحمد او

وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا

و ملائک از خوف او. و میکند ارسال صاعقه هارا تا کند مصاب با آن

مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْحَالِ^ط لَهُ

هر کرا خواهد، و هستند به جدال راجع به الله. مگر اوست شدید گیرنده.* از اوست

دَعْوَةَ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ

دعوت حق. و آنرا که میکنند دعا، بعوض او، نتوانند استجابت برایشان

بِشَيْءٍ إِلَّا كَبَّاسِطٍ كَفِّيه إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ ط وَ

کدام شیء، الا مثل دراز کننده کفها بسوی آب تا برساند آنرا بدهنش و نمیتواند آنرا برساند. و

مَا دُعَاءُ الْكُفْرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۱۴ وَ لِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ

نیست دعا کافرین الا بر گم راهی * و به الله میکند سجده هر که در آسمانها

وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَّلُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْأَصَالِ ۱۵ قُلْ

و زمین است بخوشی و کراهیت و سایه های آنها پگاه و بیگاه ^۱ * بگو

(۱) از قانون الهی هیچ چیزی سرکشی نمیتواند. هیچ چیز از دائره حق خارج نیست.

مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلِ أَفَاتَخَذَ نُمُومًا

کیست رب آسمانها و زمین. بگو الله. بگو آیا میکنید اتخاذ به

دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلِ هَلْ

جای او اولیاء - نیستند مالک بنفسهای خود نفع و نه ضرر را. بگو آیا

يُسْتَوَى الْأَعْمَى وَالْبَصِيرَةُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ

یکسان است کور و بصیر یا آیا باشد یکسان تاریکی و نور.

أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهُ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ^ط

یا میسازند برای الله شرکاء که خلق کردند مثل خلقت او و مشابه است خلقت برایشان.

قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ^{١٦} أَنْزَلَ مِنْ

بگو الله است خالق كل شیء و اوست واحد القهار* نازل کرده از

السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا

سماء آب را میرود بوادیهها بمقدارش باز میکند حمل سیل زبدي^۱

(۱) زبد: کف، فضله، خس و خاشاک، چرک، زنگبار وغیره.

رَأْيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ

اماسیده. و از آنچه میافروزند بر آن در آتش برای ساختن زیورات یا ضروریات

زَبْدٌ مِّثْلُهُ ۖ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ ۗ فَأَمَّا الزَّبَدُ

زبدیست مثلش. ^۱ بدینسان میزند مثال الله از حق و از باطل. و اما زبد

فَيَذْهَبُ جُفَاءً ۗ وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُتُ فِي الْأَرْضِ ۗ

میگردد زباله. و اما آنچه میکند نفع بمردم میماند در زمین.

(۱) زبد: کف، تفاله

كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ^ط لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْحُسْنَى^ط

بدینسان میزند الله امثال. * بکسانیکه استجابت کنند بر ب خود حسنت،

وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا

و بکسانیکه نکنند استجابت باو، ولو باشد آنها را آنچه در زمین است جمعاً و

مِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ^ط أُولَئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ^ط وَمَأْوَاهُمْ

مثل آن همایش بکنند فدیہ آنرا. آنهاست برایشان بدترین حساب و جای آنهاست

جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْبِهَادُ^٤ ۱۸ اَفَمَنْ يَعْلَمُ اَنْبَاءَ اَنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ

جهنم. و بد است آن مهد * آیا آنکه دارد علم، آنچه نازل شد بتو از

رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ اَعْمٰی ط اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ اُولُو الْاَلْبَابِ^{لا} ۱۹ الَّذِيْنَ

رب توست حق، مانند آنکه کور است؟ یقیناً میشوند متذکر خاوندان فهم * کسانی که

يُوفُونَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيْثَاقَ^{٤٠} ۲۰ وَالَّذِيْنَ يَصِلُونَ

میکند وفا بعهد الله و نمی شکنند میثاق را * و کسانی که میکنند توصل

مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ

آنچه امر کرد الله بر آن تا کنند توصل و میترسند از رب خود و دارند خوف از سختی

الْحِسَابِ^ط وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ

حساب. * و کسانی که صابراند بطلب وجه رب خود و برپا دارند صلوات

وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرءُونَ بِالْحَسَنَةِ

و میدهند نفقه از رزقیکه دادیم آنها را، سری و علنی و میکنند عوض با حسنه

السَّيِّئَةُ أُولَئِكَ لَهُمْ عُقُوبَى الدَّارِ^(۱) جَنَّتْ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا

بدی را، آنهاست برایشان عاقبت دار^۱ * جنات عدن، میشوند داخل آنرا

وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ

و هر که صالح است از آباء آنها و ازواج آنها و از اولادهای آنها، و ملائک

يَدْخُلُونَ عَلَيْهِنَّ مِنْ كُلِّ بَابٍ^(۲) سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ

میشوند داخل بر آنها از کل باب * "سلام بشما چون صبر کردید"

(۱) دار: خانه، منزل، مسکن، محل، سرای، جا. (دیار)

فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ۲۴ وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ

بس بانعمت است عقوبت دار. * و کسانیکه می شکنند عهد الله را از

بَعْدَ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَ

بعد میثاق آن و میکنند قطع آنچه امر کرد الله بر آن که کنند توصل و

يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ۲۵

میکند فساد در زمین، آنهاست برایشان لعنت و برایشان بدترین دار *

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا

الله میدهد بسط رزق را بهر که خواهد و میکند کم. و فرح کنند به حیات دنیا.

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ ^{۴۶} وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا

و نیست حیات دنیا نسبت آخرت إلا متاعی * و میگویند کسان کافر

لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةً ^{۴۷} مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ

چرا نشد نازل براو نشانه از رب او. بگو یقیناً الله کند گمراه هر کرا

يَسْأَلُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَنَابَ^ص ٢٧ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ

خواهد و کند هدایت بسوی خود هر که کند توبه، * کسان با ایمان و مطمئن

قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ إِلَّا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ٢٨ الَّذِينَ

قلب های آنها بذكر الله. آیانبايد بذكر الله شود مطمئن قلب ها * کسان

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحُسْنُ مَآبٍ ٢٩ كَذَلِكَ

با ایمان و با اعمال صالح طوبی^۱ برایشان و حُسن مآب * بدینسان

ارسلناك في امة قد خلت من قبلها امة لیتلوا علیهم

ارسالت کردیم در امتی، بس گذشت از قبل آن امتهای، تا کنی تلاوت بر آنها

الذی اوحینا الیک وهم یكفرون بالرحمن قل هو ربی

آنچه کردیم وحی بتو، و هستند کفرکنندگان به رحمان. بگو اوست رب من

لا اله الا هو علیه توكلت والیه متاب ﴿۳﴾ ولو ان قرانا

لا اله الا هو. براو توکل میکنم و باو تائبم * و اگر میبود قرآنیکه

(۱) طوبی: حالت خوشی و اطمینان قلبی مداوم که مرام هر انسان با تقوا است.

سُيِّرَتْ بِهٖ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهٖ الْأَرْضُ أَوْ كَلَّمَ بِهٖ الْمَوْتَىٰ بَلْ

سیرمیافت باآن کوه ها یا میشد قطع باآن زمین یا میکرد تکلم باآن مرده. بلکه

لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْتِ الْذِّينَ اٰمَنُوْا اِنْ لَّوِشَاءُ اللّٰهُ

ازالله است امر جميعاً. نباید شوند مأیوس کسان ایمان دار، اگر میخواست الله

لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ

میکرد هدایت مردم را جميعاً. و نشود دور از کسان کافر نصیب آنها،

بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةً أَوْ تَحُلُّ قَرِيْبًا مِّنْ دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ

آنچه صنع کردند، تباهی یا جا گیرد قریب دار آنها حتی بیاید

وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْلِفُ الْمِيعَادَ^{ع۳} وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْ بِرُسُلِ

وعدہ اللہ. یقیناً اللہ نکند خلاف بمیعاد* و یقیناً کردند استهزاء به رُسل

مِّنْ قَبْلِكَ فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ

از قبل تو پس مهلت دادیم بکسان کافر باز اخذ کردیم آنها را. پس چطور

كَانَ عِقَابٌ ^{۳۲} اَفْبِنُ هُوَ قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ۗ

بود عقوبت * آیا کس هست قائم بر کل نفس آنچه کسب کند؟

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ ۗ قُلْ سَمُّوهُمْ ۗ اَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي

و میسازند بالله شرکاء. بگو نام برید آنها را. آیا میکنید خبر او را از آنچه ندارد علم در

الْاَرْضِ اَمْ بِظَاهِرٍ مِّنَ الْقَوْلِ ۗ بَلْ زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا

زمین یا تظاهراست از گفتار. بلکه مزین شده بکسان کافر

مَكْرَهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ ۗ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ

مکر آنها و بازداشته شدند از سبیل. و هر کرا کند گمراه الله باز نمیباشد برایش

مِنْ هَادٍ ۖ لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَعَذَابُ الْآخِرَةِ

کدام هادی * برای آنهاست عذاب در حیات دنیا و عذاب آخرت است

أَشَقُّ وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ۖ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ

شدیدتر. و نیست آنها را از الله کدام وقایه دهنده * مثال جنت که وعده شده

الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ أَكْهَادًا يَمْسُرُهَا تِلْكَ

متقین را: کند جریان از تحت آن انهار. میوه آنست دائمی و سایه آن. اینست

عُقَبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقَبَى الْكُفْرِينَ النَّارُ ۳۵ وَالَّذِينَ

عقوبت کسان باتقوا و عقوبت کافران است آتش * و کسانیرا که

آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ

دادیم به آنها کتاب را میکنند فرح بر آنچه شد نازل بتو و از احزاب

مَنْ يُنْكِرْ بَعْضَهُ^ط قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ

بعضی کند انکار بعضی آنرا. بگو یقیناً شدم امر که کنم عبادت الله را و نکنم شریک

بِهِ^ط إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَآبٌ^{۳۶} وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا

با او. سوی او کنم دعوت و نزد اوست بازگشتم* و بدینسان کردیم نازل آنرا حکم

عَرِيبًا^ط وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ^ل

عربی. و اگر متابعت کنی هوا و هوس آنها را بعد آنکه آمد برایت از علم،

مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَلَا وَاقٍ^{٣٧} وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا

نمیباشد برایت از الله کدام ولی و نه وقایه کننده ئی * و یقیناً ارسال کردیم رُسل

مِّن قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً^ط وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ

از قبل تو و ساختیم برایشان ازواج و فرزندان. و نیست رسولی

أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ^{٣٨} يَمْحُو اللَّهُ

که آرد آیتی إلا به اذن الله. برکل اجل است کتابی * کند محو الله

(۱) هرچه واقع شدنی است نوشته شده، مکتوب شده.

مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ ۖ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ﴿٣٩﴾ وَإِنْ مَا نُرِيَنَّكَ

هرچه خواهد و کند تثبیت. و نزد اوست ام الكتاب * و خواه نشان دهیم بتو

بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَقَّعُكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ

بعضی آنچه کردیم وعده برایشان یا دهیم وفات ترا فقط بر توست ابلاغ

وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿٤٠﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا

و برماست حساب * آیا نمی بینند، ما بررسیم زمین را دهیم تنقیص آنرا

مِنْ اطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَكُمْ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعٌ

از اطراف آن.^۱ و الله میکند حکم، نباشد عقب انداختن حکم او را. و اوست سریع

الْحِسَابِ^(۴۱) وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَئِنْ لَمْ يَكُنْ جَمِيعًا

الحساب * و بس مکر کردند کسان از قبل آنها مگر نزد الله است مکر جمیعاً.

يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفْرَانَ مِنْ عُقْبَى

دارد علم آنچه کند کسب هر نفس. و زود میشود معلوم بکفار از کیست عُقْبَى

(۱) در این رکوع مزده است که "اطراف" (دامن) دیگر ادیان جمع و "اطراف" مکه - دین اسلام همه عالم را استیلاء میکند.

الدَّارِ ٤٢) وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ

الدَّارِ^۱ * و میگویند کسان کافر "نیست او رسول". بگو کافی است الله

شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۗ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ٤٣)

شاهد بین من و بین شما و آنکه نزد اوست علم کتاب *

(۱) عقبی الدار: داربقا، عقوبت کار، نتیجه اعمال.